

[Arne Bjerregaard.]
 fald har prøvet på at nå frem til disse synspunkter, som hr. Stetter har fremført, og som jeg mener er rigtige, og som vi måtte arbejde henimod. Men jeg må igen konstatere, at vi må tage hensyn til de politiske muligheder i denne sag, og da vi jo aldrig kan opnå eller næsten aldrig kan opnå det fuldkomne, vi ønsker, må vi prøve at nå det næstbedste i alt fald. For at hindre, at der skulle komme mange forskellige ændringsforslag, har i alt fald nogle stykker af os prøvet på at nå frem til et bredt forlig om dette spørgsmål. Man kan selvfølgelig sige, at forliget har mange skønhedspletter. Når vi f. eks. opererer med en procent på $\frac{5}{8}$ pr. måned, vil enhver kunne sige sig selv, at det er nok et kompromis, for ellers ville man ikke sætte $\frac{5}{8}$. Vi skal da gerne indrømme, at det er det, men det er dog en imødekomelse af disse synspunkter. Det er klart, det var betydelig lettere at sige, at der skulle være fradragsret for hele området, men hvad nyttede det, vi hver især stillede ændringsforslag, når vi ikke fik en pind igennem? Derfor kan jeg i alt fald med stor ro i sindet anbefale det forslag, som her foreligger, selv om det altså ikke er det fuldkomne.

Med hensyn til fradragsretten for renter i henstandsbevillinger fik vi den dog igennem på andre områder, som vi skal tage stilling til om lidt, nemlig frigørelsesafgift, særlig indkomst, arveafgift og kapitaltilførselsafgift. Så selv om der ikke er nogen entydighed over det, synes jeg nok, vi er kommet et stykke hen ad den vej, som hr. Stetter skitserede ved førstebehandlingen, og derfor kan jeg da også kun med glæde konstatere, at de konservative vil være med og ikke demonstrativt ønsker at opretholde det umulige, men vil prøve at arbejde frem mod det mulige. Det skal de ikke have utak for, og jeg håber, vi hurtigt kan få det igennem.

Kaj Hansen (DKP):

Når man vil prøve at forene de skattemæssige synspunkter, som socialdemokratiet hævder de har, med nogle skattemæssige synspunkter, som deles af konservative og venstre og andre, må der komme noget ganske mærkeligt ud af det, og det ser vi også i dette forslag. Det er hverken skidt eller kanel eller fugl eller fisk, hvordan man

nu vil udtrykke sig. Nu har jeg jo haft lejlighed til på nærmere hold at følge forhandlingerne om dette forslag, og jeg må sige, det er helt fabelagtigt, hvor langt socialdemokratiet har ladet sig drive med hensyn til et forslag af denne art, hvad de absolut ingen grund havde til. Det forslag, hr. Stetter havde stillet, ville jo være blevet stemt ned her i salen, og det havde nok været det bedste, der kunne ske, men hr. Stetter har jo nogle gange koketteret med, at han eventuelt kunne trække forslaget tilbage. Nu synes jeg der er en god anledning til det. Man bør faktisk ikke sende det dér mismask ud som et lovgivningsarbejde her fra folketinget. Vi vil både stemme imod ændringsforslagene og lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Jeg er i en lidt mærkelig situation. Jeg er ordfører for forslagsstillerne til lovforslag nr. 2. Det er et forslag om, at de skatteydere, som opnår henstand med betaling af skatter og afgifter eller automatisk har ret til en sådan henstand, opnår en fradragsret for påløbne renter. Det er en forholdsvis enkel tankegang, som alle formentlig kan forstå, og som jeg også håbede kunne administreres og vinde tilslutning her i salen. Ingen af ordførerne har talt så forfærdelig meget om mit eller vort forslag; derimod har man fremhævet sine egne ændringsforslag og det forligsresultat, der er opnået.

Jeg beklager, at flertallet her i salen ikke kunne samles om vort oprindelige lovforslag. Jeg har sagt, det er muligt, at det ikke var særlig hensigtsmæssigt, men jeg tror alligevel, det var bedre end det resultat, man har nået. Jeg beklager derfor, at forligspartierne har samlet sig om et resultat, som i hvert fald jeg må bedømme som stærkt administrationskrævende, et resultat, som formentlig vil volde skatteyderne og myndighederne mange vanskeligheder. Jeg kan derfor berolige hr. Kaj Hansen: det er jo ikke mit forslag længere, man benytter min ramme, om jeg så må sige, til at fremsætte ændringsforslag i fra et flertals side.

Jeg må også sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg er ikke i stand til at afgøre, om bl. a. hr. Bernhard Baunsgaards forligsresultat er forsvarligt. Jeg er ikke med i dette forlig. Jeg har sagt i udvalget, og jeg vil også gerne sige her fra folketingets talerstol,